

[Bilgrav-Nielsen]

ud af det system i første omgang. Jeg vil gerne takke for ministerens holdning til, at problemerne trænger sig på, men jeg er lidt undrende over for, at ministeren vil antyde, at totalforsvarsbegrebet ikke omfatter det militære forsvar. I hans første indlæg var det en af ministerens indvendinger, at der er fokuseret lidt rigeligt på det militære forsvar i vores totalforsvarsforslag. Det synes jeg ministeren eventuelt skulle drøfte lidt med forsvarsministeren, for jeg tror, at forsvarsministeren har forståelse for, at der er en meget stærk sammenhæng mellem det militære forsvar og de civile elementer.

(Kort bemærkning).

Knud Damgaard (S):

Nej, det er bestemt ikke galt at sige det til socialdemokratiet, men det er komplet unødvendigt, vi er klar over det i forvejen.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne sige til hr. Bilgrav-Nielsen, at de allersidste bemærkninger forstod jeg simpelt hen ikke. Jeg sagde i mine bemærkninger om det radikale forslag, at totalforsvaret har 4 komponenter: det militære forsvar, herunder hjemmeværnet, civilforsvaret, det civile beredskab og politiet. Jeg har altså defineret totalforsvaret, mener jeg, i overensstemmelse med hr. Knud Damgaard, og jeg forstår derfor ikke, hvorfor jeg skulle belæres om, at forsvarsministeren formentlig inkorporerer det militære forsvar i totalforsvaret. Det gør jeg også.

Jeg vil gerne sige til hr. Bilgrav-Nielsen, at det, at de mennesker, der har udarbejdet de to memoranda, peger på, at man skal føre trusselsbilledet à jour – det er sket, siden de 2 memoranda kom – ikke kan tages til indtægt for, at der i civilforsvaret eller hos dem, der har ansvaret for det civile beredskab i deres kreds, er usikkerhed af en sådan art med hensyn til trusselsbilledet, at det skulle være nødvendigt at etablere en totalforsvarskommission og kulegrave hele verdensproblematikken én gang til. Det synes jeg ikke er en konklusion, man forsvarligt kan drage. Men det er da rigtigt, at trusselsbilledet bør føres à jour, og det er det som sagt blevet som basis for planlægningsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Det drejer sig om den betragtning, hr. Knud Damgaard fremførte lige før – det har han sagt flere gange – om, at det er fuldstændig overflødigt at komme med henstillinger til socialdemokratiet. Og så sidder jeg Gud hjælpe mig og læser en vedtagelse i DSUs forretningsudvalg, hvor man kommer med en hel masse udmærkede henstillinger til socialdemokratiet. Den er offentliggjort i dagspressen i dag. Der står, at der er stor grund til at øve pres på Reagans USA, hvis udenrigspolitik er stærkt præget af entydig støtte til militærdiktaturer i Central- og Sydamerika, Tyrkiet og andre steder. Det er ikke acceptabelt, at Danmark udenrigs- og sikkerhedspolitisk – med streg under det sidste – er så tæt knyttet til et land, der i den grad undergraver demokratier og støtter undertrykkelse. Den socialdemokratiske regering må påtage sig opgaven at øge presset over for USA i alle internationale forsamlinger. Og sådan går det videre med eksempler. Det vil jeg kalde en opfordring, en henstilling, oven i købet fra socialdemokratiets ungdomsorganisation.

Jeg synes nok, at man skal passe på med at sige, at det ikke er nødvendigt at komme med henstillinger til socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Knud Damgaard (S):

Den, der har hørt og set, hvad socialdemokratiet har sagt om de internationale ting og begivenheder, der er nævnt her, vil vide, at der er sagt mange og stærke ting. Vi er ikke utilfredse med, at vor ungdomsorganisation søger at tegne yderligere perspektiver. Jeg går ud fra, at det gør man også i SF.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Ja, nu kom der jo den indrømmelse, at der kommer henstillinger, at der selv inden for socialdemokratiet kommer henstillinger om, at socialdemokratiet skal ændre kurs. Det glæder mig, at vi får det med nu, efter at det gentagne gange er blevet sagt, at det var overflødigt. Det takker jeg for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning